

VALOKEILA

XXVIX OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA
NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALIN VIRALLINEN
ÄÄNENKANNATTAJA

Isoisän Italiassa

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

LEFFA-ARVIO

VALOKEILASSA

Simonen maailma

Simonen kotitalon ympäristö on täynnä kirjeitä, jotka on osoitettu kuussa asuvalle Tulitikku-ukolle. Laskelmien mukaan näkijänsä toiveet toteuttavan ukon tulisi saapua maan päälle muutaman päivän kuluessa.

Äitinsä kuoltua 11-vuotias Simone on keskittynyt tutkimaan kotitalonsa ympäristöstä löytyviä johtolankoja, joiden mukaan Tulitikku-ukko on kulkenut juuri siellä. Isä yrittää kaikin keinoin pitää poikansa kotona, mutta Simone on päättänyt todistaa Tulitikku-ukon olevan olemassa.

Simone kutsuu koolle eriskummalliset ystävänsä, ja yhdessä he alkavat haravoimaan maastoa ilkeän Rubinon ansoista ja keksimään Simonelle keinoja paeta liikahuolehtivan isänsä otteesta. Simone ja Rubinon ihana Lorenza-serkku löytäytyvät yhteen, ja kaikki on yllättäen valmista. Mutta saapuuko itse Tulitikku-ukko tapaamaan heitä koskaan?

Maustetta *Tulitikku-ukko*-elokuvaan toivat hauskat animaatioekstrat, soljuva italian kieli ja rakastettavat henkilöhahmot. Simonen kertoessa tarinaa Nino-possukin osaa lentää ja pojan ystäviä on suunnattu mielenkiintoisilla tarinoilla: Kram nuorenee vanhetessaan ja Hermanni on jättiläisen poika.

Tarina oli opettavainen ja jättää jälkensä vanhempiinkin katsojiin. Itse ihastuin elokuvan kirkkaiisiin väriihin ja positiiviseen tunnelmaan.

ANNI RAJANIEMI

SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

L'Uomo Fiamminero
(Tulitikku-ukko)
Italia 2009, 81 min

Luudat eivät tottele ilkeitä ihmisiä

Italialaisen Enzo D'Alòn elokuva *Sininen nuoli* nauratti, hämmensi ja haukotutti. Mukana oli myös pieni annos hyväntahtoista italialaista hulluutta.

Tapahtumat sijoittuvat loppiaiseen, jolloin kiltti Befana-noita jakelee lahjoja lapsille ilmaiseksi italialaisen perinteen mukaisesti. Tänä vuonna Scarafoni, itsekäs lihava mies, on punonut juonen keplotellakseen itsellensä lisää rahaa.

Befana on sairastunut ja ensimmäistä kertaa uransa aikana hän ei pääse jakamaan lahjoja lapsille. Scarafoni on lupautunut hoitamaan tehtävän, mutta onkin päättänyt myydä leluja vain rikkaiden perheiden lapsille. Kaupungin lasten odottaessa innoissaan lelut ovat päättäneet kapinoida vastaan, sillä ne eivät halua päätyä rikkaiden lasten leluröykkiön jatkeeksi. Ne haluavat lapselle, jolta saisivat kaipaamaansa arvostusta.

Elokuvan suositellaan yli kuu-sivuotiaille. Mielestämme elokuva oli turhankin pitkitetty, joten siinä mielessä raja on sopiva: nuorem-

mat eivät välttämättä puoltatoista tuntia jaksata tarinaan keskittyä. Toisaalta pelottavia kohtia ei ollut paljoa ja nekin harvat oli pehmenetty huumorilla.

Juoni elokuvassa oli hyvä, tosin kokonaan lapsille suunnattu, joten siihen ei jäänyt haastetta vanhemmalle katsojalle. Hauskat, vaihtelevat kuvakulmat elävöittivät ja piristivät välillä väsynyttä tunnelmaa, joka johtui tapahtumien yöllisestä ajankohdasta.

Koska Befana toimii hyvin jou-

lukukin omaisesti, oikean joulupukin ilmestyminen elokuvaan hämmensi meitä paljon. Iloisen, mutta hieman sekavan elokuvan parasta antia olivat loppujen lopuksi Scarafonin toilailut luudan kanssa, mikä sai lapsiyleisönkin käkättämään iloisesti.

MERVI MIKKONEN JA

AINOKAISA VETELÄINEN

SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

La Freccia Azzurra
(Sininen nuoli)
Italia 1996, 90 min

ELOKUVISSA

Hassuja leikkejä

Katsoimme 5–8-vuotiaiden sanataideharrastajien kanssa Hanna Bergholmin Pikku Kakkosessakin esitettyä viehkeää *Reetta ja Ronja*-lastenohjelmaa. Elokuvasalissa kuului ihastuneita ja jännittyneitäkin huokauksia sekä riemukkaita naurahduksia.

Elokuva oli lasten mielestä hassu, kiltti, paras, maailman parhain, kiva ja nätti. Kerholaisten lempihenkilöitä elokuvassa oli Ronja,

Reetta ja Riku. ”Naapurin pojat olivat vähän tuhmia mutta myös kilttejä ja pelokkaita”, kerholaiset summaavat. ”Ne pelkäsi tyttöjen kummitusta. Se isovelji oli oikeasti se kummitus”, lapset pohtivat.

Kummituskohta puhutti, koska siinä meinasi kamalasti jännittää, mutta se oli myös yksi kerholaisten lempikohtista. ”Myös se oli hyvä, jossa ne taikoi. Ja se sirkusheppajuttu ja se kun ne oli etsiviä,” kertovat kerholaisten innoissaan. ”Oli hassu, kun ne käski tytöt keskellä

päivää nukkumaan”, aprikoivat lapset.

Kaikkienensa elokuva huokui hyväntuulisuutta ja siinä oli kivoja leikkejä. ”Mekin ollaan telttailtu, pyöräilty ja leikitty etsivää”, lapset hihkuvat.

5–6- JA 6–8-VUOTIAIDEN

SANATAIDEKERHO

Reetta ja Ronja
YLE TV2 Lapset 2009
yli 5-vuotiaille
Lyhytelokuvapaketti 6
la klo 12, Studio

Nur ja hänen isoisänsä lähentyvät elokuvan aikana.

Sympaattista yksinkertaisuutta

Mitä tapahtuu, kun takapajuiseen katoliseen pikkukylään palaa kaksikymmentä vuotta omilla teillään kulkenut mies muslimivaimonsa ja pienen Nurpoikansa kanssa? Tulokkaita ei oteta hyvin vastaan.

Isoisän tarina kertoo Narcisosta ja hänen pojastaan Tommasosta, joka palaa 20 vuoden hiljaiselon jälkeen Intiasta muslimiperheeseen. Tommaso kuohuttaa kylän asukkaita uudella perheellään ja parrallaan, mutta hänen tuloonsa on myös syy. Hänellä on vakava sairaus, joka lopulta vie häneltä hengen.

Elokuva on lavasteiltaan yksinkertainen ja kuvaukseltaan alkeellinen. Elokuvesta puuttui suomenkielinen tekstitys ja englanninkielinenkin ontui pahasti.

Kaikessa yksinkertaisuudessaan ja eleettömydessään elokuva olisi voinut olla hyvä. Sen sanoma

pienen kylän uskonnollisesta suvaitsemattomuudesta ja ahdaskatseisuudesta loi elokuvalla oivat mahdollisuudet onnistumiseen, mutta siihen se ei yltänyt. Henkilöt herättivätsympatiammejakeräsivät myötätuntomme, ja elokuvalla tekisi mieli antaa hyvät arvostelut, mutta näyttelijäsuoritukset jäivät suurimmalta osin keskinkertaisiksi ja elokuva suorastaan tylsäksi.

Juonta etsimässä

Elokuva oli täynnä potentiaalisia alkuja juonenkänteille ja puhutteleville teemoille. Niihin ei kuitenkaan tartuttu, vaan ne vain jätettiin roikkumaan ilmaan. Sen vuoksi juoni jäi olemattomaksi ja jätti jälkeensä dokumenttimaisen tunnelman. Tuntui, että elokuvan lopetusta venytettiin turhan pitkään, jolloin huomio alkoi kiinnittyä pikkuseikkoihin, kuten kehnoon tekstitykseen ja

kuvanlaatuun. Ja kun elokuva sitten vihdoinkin pääsi lopetukseensa, menetti se uskottavuutensa. Loppu oli yllättävä – eikä hyvällä tavalla.

Kahdentoista vuoden ikä-raja ihmetyttää meitä, sillä kohtauksien puolesta elokuvan voisi katsoa nuorempikin, tosin englanninkieliset tekstit ovat ymmärtämisen esteenä.

Elokuvan tueksi on sanottava, että sen maisemat olivat kauniita ja musiikki maalasi kohtauksiin oikeanlaisen tunnelman. Lisäksi isoisän ja Nurin kahdenkeskiset kohtaukset olivat koskettavia.

IIDA AHONEN JA MARI HAKALA
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

Narciso - Dietro i cannoni, davant ai muli
Italia 2009, 98 min
yli 12-vuotiaille

TIEDOTUS

Elokuvia moneen lähtöön

Tässä on muistutus vielä muutamasta erikoistarjouksesta festivaaliviikon aikana:

Yksinhuoltajat pääsevät ilmaiseksi seuraaviin näytöksiin tullessaan katsomaan elokuvia lasten kanssa:

pe klo 15 Pelle Poliisiauton molskahdus, Plaza 4 ja la klo 10 Opopomoz, Valve-sali.

Lapsille elokuvalippu maksaa neljä euroa.

Pelle Poliisiauton molskahdus on norjalainen animaatioelokuva. Näytöksen tulkkaa suomeksi Juha Wunsch, joka tuo elokuvaan oman tunnelmansa eläytymisellään. Opopomoz on italialainen animaatioelokuva, jossa seikkaillaan jouluisissa tunnelmissa.

Lauantaina festivaaleilla muistetaan isiä. He pääsevät ilmaiseksi Isä-elokuvaan tullessaan yhdessä lapsensa kanssa. Isä-elokuva esitetään lauantaina klo 18 teatterissa Plaza 5. Lastenlipun hinta on neljä euroa.

Nähdään elokuvissa!

MARJO PEKONEN

29. Oulun kansainvälinen lasten- ja nuortenelokuvien festivaali 15. - 21.11.2010
<http://www.ouluelokuvakeskus.fi/lef>

TOIMITUS

Päätoimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala

Toimitus: Anu-Riikka Kokko, Anni Rajaniemi, Mervi Mikkonen, Ainokaisa Veteläinen, Marjo Pekonen, Edith Njoroge, Olivia Ala-Poikela, Saga Klemetti, Maria Suopajarvi, Elsa Kilpi, Tarmo Lahdenperä, Hertta Inkala, Unni Satomaa, Venla Laukka, Eero Harju-Könnö, Ada Klemetti, Mimosa Tuomala

Taitto: Henna Toppi

Julkaisija: Valveen sanataidekoulu, Oulun kansainvälinen lasten- ja nuortenelokuvien festivaali
Painos: 400 kpl

LEFFA-ARVIO

Vakavuutta kevyesti ja huumorilla

Giovanni Veroneesin ohjaamasta elokuvasta *Lapset ja vanhemmat: Ravistettava ennen käyttöä* ei puutu omalatuksia henkilöitä hahmoja eikä outoja yhteenottoja lasten ja vanhempien välillä. Suomalaisen silmin katsottuna italialaisille tyypilliset eleet ovat erittäin koomisia, mutta elokuvasta saa irti myös vakavamman pohjan. Pohjimmiltaan elokuva kuvaa eri sukupolvien suhteita välittämättä iästä.

Elokuva kertoo lähes 15-vuoti-

aasta Ninasta ja hänen sekalaisista kotioloistaan, joita hän selvittää kouluaineissa. Ninan vanhemmat päättävät elokuvan alussa vihdoinkin erota, ja samoihin aikoihin pikkuväljestä Ettoresta paljastuu julma, pienen Hitlerin kaltainen rasisti. Omat paineensa Ninalle antavat myös kavერიipiiri ja orastava ihastus.

Riidoista huolimatta elokuva on perustunnelmaltaan kevyt ja huumoristinen. Kiitos kuuluu Ninan hauskalle mummulle ja sählääville

vanhemmille, joiden suorasanaiset kommentit onnistuivat aina kirvoittamaan naurunpyrkähdyksiä. Elokuvan aihe koskettua varmasti kaikkia, ja se kannattaa ehdottomasti katsoa viihdyttävyytensä takia.

ANU-RIIKKA KOKKO
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

(Lapset ja vanhemmat: ravistettava ennen käyttöä)
Italia 2010, 110 min
yli 13-vuotiaille

Esitykset:
Su 21.11. klo 15, Studio